

Istungidokument

**B9-0445/2021 }
B9-0447/2021 }
B9-0448/2021 }
B9-0454/2021 } RC1**

15.9.2021

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 144 lõikele 5 ja artikli 132 lõikele 4,

millega asendatakse järgmised resolutsiooni ettepanekud:

B9-0445/2021 (Verts/ALE)

B9-0447/2021 (S&D)

B9-0448/2021 (Renew)

B9-0454/2021 (PPE)

olukorra kohta Kakuma pagulaslaagris Keenias
(2021/2874(RSP))

**Isabel Wiseler-Lima, Michael Gahler, David McAllister, José Manuel
Fernandes, Loránt Vincze, Tomáš Zdechovský, Janina Ochojska, Miriam
Lexmann, Deirdre Clune, Inese Vaidere, Andrey Kovatchev, Vladimír
Bilčík, Krzysztof Hetman, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Eva
Maydell, Peter Pollák, Paulo Rangel, Christian Sagartz, Stanislav Polčák,
Romana Tomc, Lefteris Christoforou, Ivan Štefanec, Luděk Niedermayer,
Helmut Geuking, Michaela Šojdrová, Jiří Pospíšil, Tom
Vandenkendelaere, Seán Kelly**

fraktsiooni PPE nimel

Pedro Marques, Andrea Cozzolino, Maria Arena

fraktsiooni S&D nimel

RC\1239181ET.docx

PE696.040v01-00 }

PE696.042v01-00 }

PE696.043v01-00 }

PE696.049v01-00 } RC1

Hilde Vautmans, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Olivier Chastel, Bernard Guetta, Svenja Hahn, Karin Karlsbro, Moritz Körner, Javier Nart, Jan-Christoph Oetjen, Samira Rafaela, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Nicolae Ștefănuță, Ramona Strugariu, Marie-Pierre Vedrenne, Klemen Grošelj

fraktsiooni Renew nimel

Pierrette Herzberger-Fofana

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Fabio Massimo Castaldo

Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Kakuma pagulaslaagris Keenias (2021/2874(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Keenia kohta, eelkõige 30. aprilli 2015. aasta resolutsiooni¹ ja 18. mai 2017. aasta resolutsiooni Dadaabi pagulaslaagri kohta²,
- võttes arvesse oma 25. märtsi 2021. aasta resolutsiooni uue ELi Aafrika-strateegia ning kestlikku ja kaasavat arengut toetava partnerluse kohta³,
- võttes arvesse Keenia Vabariigi ja Euroopa Liidu 21. juuni 2021. aasta ühisavaldust,
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja poolt 17. mail 2021. aastal ELi nimel tehtud avaldust rahvusvahelise homofobia-, transfoobia- ja bifoobiavastase päeva kohta,
- võttes arvesse oma 24. oktoobri 2019. aasta resolutsiooni LGBTI-inimeste olukorra kohta Ugandas⁴,
- võttes arvesse nõukogu 10. mai 2021. aasta järeldusi teemal „Aafrika Sarv: ELi geostrateegiline prioriteet“,
- võttes arvesse Keenia valitsuse ja ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti 29. aprilli 2021. aasta ühisavaldust Dadaabi ja Kakuma pagulaslaagrite tegevuskava kohta,
- võttes arvesse ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti 25. märtsi 2021. aasta avaldust LGBTIQ+-pagulaste olukorra kohta Kakuma laagris,
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 17. mai 2021. aasta sõnumit rahvusvahelise homofobia-, transfoobia- ja bifoobiavastase päeva kohta,
- võttes arvesse komisjoni 12. novembri 2020. aasta teatist „Võrdõiguslikkuse liit: LGBTIQ-inimeste võrdõiguslikkuse strateegia 2020–2025“ (COM(2020)0698),
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklit 2, artikli 3 lõiget 5, artikleid 21, 24, 29 ja 31 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 10 ja 215, millega seatakse liidule ja liikmesriikidele kohustus kaitsta ja edendada suhetes maailma teiste riikidega universaalseid inimõigusi ja üksikisikute kaitset ning võtta inimõiguste raskete rikkumiste korral piiravaid meetmeid,
- võttes arvesse 1951. aasta pagulasseisundi konventsioonis sisalduvaid inimväärikuse, võrdsuse ja solidaarsuse väärtusi,

¹ ELT C 346, 21.9.2016, lk 51.

² ELT C 307, 30.8.2018, lk 131.

³ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0108.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0042.

- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklit 14, milles tunnustatakse õigust taotleda tagakiusamise eest varjupaika teistes riikides,
 - võttes arvesse ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuni 2021. aasta määrust (EL) 2021/947, millega luuakse naabruspiirkonna, arengu- ja rahvusvahelise koostöö instrument „Gloaalne Euroopa“⁵,
 - võttes arvesse 1984. aasta piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni,
 - võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 25. märtsi 2020. aasta ühisteatist „ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava (2020–2024)“ (JOIN(2020)0005),
 - võttes arvesse inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat,
 - võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni,
 - võttes arvesse ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti pagulasküsimusega laiahaardelise tegelemise raamistikku,
 - võttes arvesse Keenia ülemkohtu 8. aprilli 2021. aasta otsust, millega ajutiselt peatati Dadaabi ja Kakuma pagulaslaagrite sulgemine,
 - võttes arvesse komisjoni 23. septembri 2020. aasta teatist uue rände- ja varjupaigaleppe kohta (COM(2020)0609),
 - võttes arvesse ÜRO globaalset pagulasraamistikku,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 144 lõiget 5 ja artikli 132 lõiget 4,
- A. arvestades, et Keenia on Etioopia järel Aafrikas suuruselt teine pagulaste ja varjupaigataotlejate vastuvõtja; arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel elab Keenias Kakumas, Dadaabis ja linnapiirkondades 31. mai 2021. aasta seisuga 519 989 pagulast ja varjupaigataotlejat;
- B. arvestades, et Kakuma laager asub Turkana maakonnas, mis on Keenia üks vaesemaid maakondi; arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel on elamistingimused laagris rasked ja pidevalt halvenevad äärmise vaesuse, kehvade eluasemete ja taristute ning vee, kanalisatsiooni, ravimite ja elektrivarustuse puudumise tõttu; arvestades, et nii kohalik elanikkond kui ka pagulased kannatavad tõsise toidu- ja veepuuduse all ning nende põhivajadused on täitmata; arvestades, et COVID-19 pandeemia on veelgi halvendanud niigi murettekitavat humanitaarolukorda laagris ja maakonnas, kus see asub;
- C. arvestades, et inimõiguste ja julgeoleku olukord Kakuma pagulaslaagris Keenias on

⁵ ELTL 209, 14.6.2021, lk 1.
RC\1239181ET.docx

järsult halvenenud; arvestades, et sageli teatatakse relvastatud röövimistest, vargustest, vägistamistest ja tapmistest, kusjuures vägivalla suhtes on kõige kaitsetumad naised, lapsed, puuetega inimesed ja LGBTIQ+-inimesed; arvestades, et nende rünnakute suhtes käib praegu juurdlus;

- D. arvestades, et 15. märtsil 2021 said kaks pagulast Kakuma laagri kolmanda tsooni 13. plokis teise astme põletusi, kui nende uneajal pandi toime bensiinipommiga süütamisrünnak; arvestades, et üks kannatanutest, Uganda pagulane Chriton Atuhwera, hukkus saadud vigastuste tagajärjel; arvestades, et üha suuremat hulka LGBTIQ+-pagulasi on rünnatud ja vigastatud ning paljud peavad põgenema pagulaslaagrist mujale, kus nad ei ole kaitstud ja kus neil ei ole seaduslikult lubatud viibida;
- E. arvestades, et kuigi Keenia õiguse kohaselt karistatakse samasooliste vastastikusel nõusolekul põhinevaid suhteid kuni 14-aastase vanglakaristusega, on see piirkonna ainus riik, kus võetakse vastu pagulasi seksuaalse sättumuse ja sooidentiteedi alusel; arvestades, et ligikaudu 300 Kakuma pagulaslaagris registreeritud pagulast ja varjupaigataotlejat on LGBTIQ+-inimesed ning enamik neist on ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel teatanud, et nad elavad Kakuma kogukonnas rahulikult;
- F. arvestades, et rahvusvahelise lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste inimeste ühenduse ILGA 2020. aasta ülemaailmse ülevaate kohaselt asub Aafrikas peaaegu pool maailma riikidest, kus homoseksuaalsus on seadusega keelatud; arvestades, et homoseksuaalsuse on legaliseerinud vaid 22 Aafrika riiki 54st;
- G. arvestades, et paljudes Aafrika riikides pärinevad LGBTIQ+-vastased kehtivad seadused koloniaalajastust;
- H. arvestades, et 2020. aasta märtsis palusid mõned LGBTIQ+-pagulased ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametil asustada nad riigi vaenulikkuse tõttu Keeniast ümber; arvestades, et viimastel kuudel on üle 30 LGBTIQ+-inimese nende tõstatatud turvalisusprobleemide tõttu Kakuma laagri kolmandast tsoonist laagri teistesse osadesse ümber paigutatud, tuginedes ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti põhjalikule kohapeal tehtud hinnangule; arvestades, et Euroopa Parlamendi volitustes, mis puudutavad ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse liidu ümberasustamisraamistik ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 516/2014, nõutakse, et aja jooksul tehtaks jõupingutusi ümberasustatud isikute õiglaseks jaotamiseks liikmesriikide vahel, ning et nende jõupingutustega peaks kaasnema püüd kehtestada rahvusvahelised siduvad eeskirjad, mis käsitlevad ühist ülemaailmset vastutust ümberasustamist vajavate isikute ümberasustamise eest, nagu on märkinud ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Amet;
- I. arvestades, et 2020. aasta novembris kinnitasid Keenia valitsus ja organisatsioon Human Rights Watch, et COVID-19 ajastul on LGBTIQ+-inimeste vastu suunatud rünnakud kordades sagenenud, kuigi samas on vägivald üldisemalt samuti ägenenud;
- J. arvestades, et Keenia pagulaslaagritest ümberasustatud LGBTIQ+-inimeste arv ei vasta ikka veel tegelikele vajadustele; arvestades, et COVID-19 pandeemia on seda protsessi aeglustanud; arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel on alates 2019. aastast ümberasustamiseks esitatud ligikaudu 235 LGBTIQ+-pagulast, kellest 48

% on riigist lahkunud;

- K. arvestades, et kuigi ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Amet ja selle partnerid olid pandeemia reageerimiseks ettevalmistusi teinud, on 65 % laagris viibivatest pagulastest teatanud, et neil on pärast pandeemia algust juurdepääs tervishoiuteenustele olnud piiratum kui enne 2020. aasta märtsi ning et seda on peamiselt põhjustanud hirm nakatumise ees ja meditsiinitöötajate puudumine; arvestades, et COVID-19 vastu on täielikult vaktsineeritud ainult 3 % Keenia elanikkonnast; arvestades, et vaktsineerimiskampaania Keenia pagulaslaagrites algas 30. märtsil 2021 ja Kakuma laagritele eraldati 2000 vaktsiinidoosi;
- L. arvestades, et Keenia valitsus on viimastel aastakümnetel püüdnud mitmel korral laagrit sulgeda; arvestades, et 24. märtsil 2021 esitas Keenia siseminister ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametile 14-päevase ultimaatumi Dadaabi ja Kakuma laagrite sulgemiskava koostamiseks; arvestades, et 8. aprillil 2021 lükkas Keenia ülemkohus laagri sulgemise ajutiselt 30 päeva edasi; arvestades, et 29. aprillil 2021. aastal leppisid ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Amet ja Keenia valitsus kokku tegevuskavas Kukuma ja Dadaabi laagrite hilisemaks sulgemiseks 30. juuniks 2022; arvestades, et tegevuskava hõlmab pagulaste vabatahtlikku, turvalist ja väarikat tagasipöördumist oma päritoluriiki, lahkumist kolmandatesse riikidesse erinevate kokkulepete alusel ning teatavate Ida-Aafrika Ühenduse riikidest pärit pagulaste alternatiivseid võimalusi jääda Keeniasse;
- M. arvestades, et kuigi ÜRO jagab valitsuse muret ja arusaama, et põgenikelaagrid ei tohiks olla pikaajaline lahendus sundrändele, on rahvusvahelised ja inimõiguste organisatsioonid hoiatanud, et laagrite järsk ja korrapäratu sulgemine tooks kaasa humanitaarkatastroofi ning sunniviisiline repatrieerimine rikuks rahvusvahelist õigust; arvestades, et pagulased elavad Kakumas üldiselt väljasaatmise hirmus;
- N. arvestades, et kuigi Aafrika Sarv on loodusvarade poolest väga rikas, on see maailma üks vaeseimaid piirkondi; arvestades, et toidupuudus on selles piirkonnas äärmiselt terav ning miljonid inimesed kannatavad seal alatoitluse all ja neid ähvardab nälga jäämine; arvestades, et põud ja relvakonfliktid on kaks peamist inimeste sundrände põhjust selles piirkonnas, sealhulgas Keenias, nagu rõhutati 26. märtsil 2017 Ida-Aafrika Arenгуühenduse (IGAD) tippkohtumisel vastu võetud üleilmses Nairobi tegevuskavas; arvestades, et konfliktid Somaalias ja Etioopias ning valimiste-eelne ja -järgne vägivald Ugandas ja Tansaalias teevad vabatahtliku tagasipöördumise enamiku Kakuma laagris viibivate pagulaste jaoks turvalisuse ja väarikuse seisukohast põhjendamatuks; arvestades, et alates 2019. aasta lõpust on Keeniat ähvardanud enneolematud ohud ja piirkond on tõsiselt kannatanud kliimamuutuste tõttu – riiki on tabanud viimase 60 aasta suurim kõrbetirtsude sissetung, vihmahooajaga kaasnenud üleujutused ja COVID-19 piirangud;
- O. arvestades, et 12. novembril 2015 kirjutati Valetta tippkohtumisel alla otsusele luua ELi hädaolukorra usaldusfond Aafrika jaoks (EUTF), mille eesmärk on tegelda destabiliseerimise, sundrände ja ebaseadusliku rände algpõhjustega, edendades vastupanuvõimet, majanduslikke võimalusi, võrdseid võimalusi, julgeolekut ja arengut; arvestades, et EL hoolitseb Keenia pagulaslaagrites viibivate pagulaste ellujäämiseks vajalike põhivajaduste eest; arvestades, et ELi usaldusfond Aafrika jaoks on loodud

arengukoostöö rahastamisvahendi alusel ja see peab olema kooskõlas ELi arengupoliitika põhieesmärgiga, milleks on jätkuvalt vaesuse vähendamine;

- P. arvestades, et alates 2012. aastast on EL andnud rohkem kui 200 miljonit eurot humanitaarabi ja eraldanud Euroopa Arengufondi (EAF) kaudu aastateks 2014–2020 286 miljonit eurot, keskendudes eelkõige töökohtade loomisele, toiduga kindlustatusele, vastupanuvõimele ja institutsioonide ülesehitamisele ning haridusele; arvestades, et Keenia varjupaigataotlejad sõltuvad oma põhivajaduste rahuldamise osas täielikult humanitaarabist; arvestades, et uue naabrusspiirkonna, arengu- ja rahvusvahelise koostöö instrumendiga „Gloaalne Euroopa“ jätkatakse ELi programmide elluviimist Keenias;
- Q. arvestades, et EL eraldas 2021. aastal Keenia humanitaarprojektideks 15 miljonit eurot esmase eesmärgiga abistada pagulasi ning et alates 2016. aastast on ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondist eraldatud pagulastele ja vastuvõtivatele kogukondadele Keenias 45 miljonit eurot; arvestades, et EL toetab Kakuma ja Dadaabi pagulaslaagrites jätkuvalt elementaarse elupäästva abi andmist, nagu toiduabi, tervishoid, alatoitumuse ravi, vesi, kanalisatsioon ja hügieen, kaitse ja haridus;
1. väljendab sügavat muret humanitaarolukorra ja teadete pärast pikaajalise vägivalda kohta Kakuma laagris; mõistab teravalt hukka 15. märtsil 2021 Kakuma pagulaslaagri kolmandas tsoonis kahe LGBTIQ+ kogukonda kuuluva pagulase vastu bensiniinipommiga korraldatud süütamisrännaku; tunneb väga suurt muret LGBTIQ+-inimeste pideva ähvardamise pärast Kakuma pagulaslaagris; tuletab meelde, et viimastel kuudel on kiiresti ümber paigutatud üle 30 inimese;
 2. nõuab tungivalt, et Keenia võimud jätkaksid sellise kuritegevuse uurimist ja tooksid selles osas täieliku selguse ning võtaksid süüdlased vastutusele kooskõlas Keenia õigusega ja rahvusvahelist inimõigustealast õigust järgides;
 3. tõdeb, et Keenial on oluline ja konstruktiivne roll ning tuletab meelde keerulist piirkondlikku olukorda, mida iseloomustavad piirkondlikud kriisid ja konflikt; tunnistab Kakuma pagulaslaagri tähtsust tuhandete pagulaste ja varjupaigataotlejate jaoks Keeniaga piirnevatel aladel, sealhulgas kõige haavatavamate isikute, eelkõige LGBTIQ+-inimeste jaoks, keda ähvardab nende päritoluriigis kriminaliseerimine ja koguni surmanuhtlus;
 4. tunnustab Keenia pagulasküsimuste sekretariaadi, ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti ja teiste partnerite aastatepikkust koostööd kõigi pagulaste kaitsega tegelemisel; toonitab siiski, et Kakuma laagri praegune olukord ei ole pikas perspektiivis kestlik ning nõuab tõhusat ja koordineeritud reageerimist Keenia valitsuselt, piirkonna valitsustelt ja rahvusvaheliselt üldsuselt tervikuna, sealhulgas ELilt; võtab sellega seoses teadmiseks Dadaabi ja Kakuma pagulaslaagrite tegevuskava hiljutise vastuvõtmise;
 5. kutsub Keenia valitsust üles hoidma Kakuma ja Dadaabi pagulaslaagreid lahti vähemalt seni, kuni olukord piirkonnas stabiliseerub; nõuab tungivalt, et Keenia valitsus tagaks pagulaste inimõiguste austamise neid puudutavate otsuste tegemisel; rõhutab, et kolmandatele riikidele pagulaste vastuvõtmiseks antav ELi rahaline abi ei tohiks asendada ELi vastutust õiglase osa rahvusvahelist kaitset vajavate inimeste vastuvõtmise ja ümberasustamise eest;

6. kutsub Keenia valitsust, ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametit ja rahvusvahelist üldsust üles tegema koostööd ja leidma alternatiivseid, püsivaid, asjakohaseid ja õigustel põhinevaid lahendusi, mis on kooskõlas ülemaailmse pagulasi käsitleva kokkuleppe vastutuse jagamise põhimõtete ja eesmärkidega; soovib, et mõjususe tagamiseks peaks see hõlmama arvestatava hulga rahvusvahelist kaitset vajavate pagulaste ümberasustamist ELi;
7. toonitab, et pagulasvoogude haldamiseks on vaja integreeritumat ja terviklikumat piirkondlikku lähenemisviisi ning Keenia ja tema naaberriikide vahelist koostööd tuleb poliitilistes, julgeoleku-, humanitaar- ja arenguküsimustes tugevdada, et tegeleda sundrände algpõhjustega; nõuab piisava julgeoleku tagamist pagulaslaagrites ning Keenia valitsuselt julgeoleku suurendamist Kakuma laagris ja pagulaste, eelkõige kõige haavatavamate rühmade kaitse tugevdamist; kutsub Keenia õiguskaitsesutusi ja teisi valitsusasutusi üles tagama pagulaste kaitse ja turvalisus;
8. kutsub Keenia valitsust ja ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametit üles tagama repatrieerimisprogrammi täielik rakendamine kooskõlas rahvusvaheliste kohustuste ja Keenia riigisisese vastutusega; rõhutab, et igasugune repatrieerimisprotsess päritoluriigis peab olema vabatahtlik, turvaline, jätkusuutlik, väärikas ja õigustel põhinev ning tagasipöördujatel peab olema juurdepääs objektiivsele, neutraalsele ja asjakohasele teabele selle kohta, mis juhtub, kui nad otsustavad vabatahtlikult mitte tagasi pöörduda;
9. väljendab sügavat muret olukorra pärast Aafrika Sarve piirkonnas, eelkõige seoses vaesuse ja toiduga kindlustamatusega; kutsub komisjoni üles andma erakorralist humanitaarabi, mida on vaja pagulasprobleemi ja näljahädaga toimetulekuks selles piirkonnas; nõuab, et ELi ja liikmesriikide poolt Aafrika Sarve piirkonnas antavat abi kasutataks esmajärjekorras selleks, et võidelda vägivallaga, sealhulgas seksuaalvägivallaga, ning probleemidega, mis on seotud ränga ebavõrdsuse, vaesuse, kroonilise alatoitumuse, juurdepääsuga tervishoiule ja avalikele teenustele, eelkõige reproduktiivtervishoiule, ning kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks;
10. nõuab, et EL tegeleks toiduga kindlustamatuse ja põhivajaduste puudumise probleemidega Kakuma laagris, muu hulgas juurdepääsuga veele, kanalisatsioonile, tervishoiule ja elektriteenustele, mitte ainult pagulastele mõeldud abi kaudu, vaid ka toetades riiklikke arenguprogramme, mille suutlikkus saavutada arengutõhusus on tagatud ja mida hinnatakse korrapäraselt;
11. rõhutab, et suurenev ebastabiilsus piirkonnas takistab pagulaste turvalist tagasipöördumist oma päritoluriiki; nõuab, et EL jätkaks koostöös rahvusvahelise abiandjate kogukonnaga pingutuste suurendamist vahendajana ning piirkonna kestliku ja pikaajalise sotsiaal-majandusliku arengu toetamiseks, luues seeläbi soodsa ja turvalise keskkonna pagulaste vabatahtlikuks tagasipöördumiseks ja taasintegreerimiseks;
12. nõuab suuremaid pingutusi sunniviisiliselt ümberasustatud LGBTIQ+-inimeste kaitsmiseks ja kogu maailma rahvusvahelise üldsuse suuremat solidaarsust ümberasustamisvajadustele reageerimisel, kuna vajadused on palju suuremad kui

tegelikult kasutada olevate kohtade arv;

13. kutsub komisjoni üles esitama Euroopa Parlamendile korrapäraselt aruandeid ELi Aafrika usaldusfondi rakendamise ja programmitöö kohta ning nõuab, et komisjon korraldaks Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti toel spetsiaalse mõjuhinna, milles hõlmataks selle mõju inimõigustele; kutsub komisjoni üles esitama nende mõjuhinna tulemused õigeaegselt Euroopa Parlamendile, sealhulgas väliskomisjoni ja arengukomisjoni välisrahastamisvahendite töörühma raames;
14. nõuab, et EL jätkaks tihedat koostööd Keenia valitsuse, ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti ja rahvusvahelise üldsusega laiemalt, et aidata leida lahendusi pikaleveninud pagulasprobleemile piirkonnas; nõuab, et EL tõhustaks inimõiguste kaitsmist ja edendamist Keenias;
15. tuletab meelde, et Euroopa Liidus peetakse tagakiusamist seksuaalse sättumuse alusel üheks kriteeriumiks varjupaigataotluse esitamisel ja varjupaiga andmisel; kutsub ELi ja liikmesriike üles sellest põhimõttest kinni pidama; nõuab, et EL ja eelkõige ELi delegatsioonid ja ELi inimõiguste eriesindaja kasutaksid tõhusalt ära nn LGBTI vahendite kogumit ja sellega kaasnevaid suuniseid oma dialoogis kõigi Aafrika riikidega, kes endiselt kriminaliseerivad homoseksuaalsust, ning üldisemalt ka oma dialoogis kõigi riikidega, kus on levinud LGBTIQ+-inimeste tagakiusamine või nende vastu suunatud vägivald;
16. nõuab, et ELi delegatsioon Keenias jälgiks ka edaspidi tähelepanelikult haavatavate inimeste, täpsemalt LGBTIQ+-inimeste ja mustanahaliste aafriklannade olukorda ning toetaks aktiivselt kodanikuühiskonna organisatsioone, inimõiguste kaitsjaid ja LGBTIQ+-inimesi kohapeal;
17. nõuab tungivalt, et EL jätkaks pingutusi veenmaks nii Keenia valitsust kui ka Aafrika Liitu hindama ümber oma lähenemisviisi LGBTIQ+-inimeste suhtes, märkides, et nende hoiak võib ühel või teisel viisil seada LGBTIQ+-isikud ebainimliku ja alandava kohtlemise ohtu, mis on vastuolus õigusaktides sätestatud võrdsuse ja võrdse kaitse väärtustega;
18. tuletab Keenia võimudele meelde nende kohustust austada arvamus- ja väljendusvabadust, mis on sätestatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklis 19, ning kohustust tagada põhiõigused, nagu on sätestatud Aafrika hartas ning muudes rahvusvahelistes ja piirkondlikes inimõigusi käsitlevates õigusaktides, sealhulgas Cotonou lepingus, eelkõige selle artiklites 8 ja 96; nõuab tungivalt, et Keenia valitsus tagaks igas olukorras kõigi pagulaste füüsilise puutumatus ja psühholoogilise heaolu, olenemata nende seksuaalsest sättumusest, sooidentiteedist või -väljendusest;
19. kutsub rahvusvahelist üldsust üles tagama pagulaste hõlmamise COVID-19 vaktsineerimisprogrammidega; rõhutab, et pagulastele riiklike teenuste võimaldamine ja nende integreerimine riiklikesse arengukavadesse on oluline nii pagulaste kui ka neid vastu võtvate kogukondade jaoks ning on kooskõlas kestliku arengu tegevuskava 2030 lubadusega „kedagi ei jäeta kõrvale“;

20. rõhutab veel kord, et piirkonnas ei saa olla arengut ilma parema julgeolekuta; rõhutab

siiski tungivalt, et vahendid tuleb pühendada piirkonna majanduse, inimeste ja ühiskonna arengule, pöörates erilist tähelepanu usaldusfondi otsuses kindlaks määratud arenguprobleemidele; tuletab meelde, et Euroopa Arengufondi ja ametliku arenguabi vahendeid tuleks kasutada üksnes arengueesmärkide saavutamiseks;

21. rõhutab, kui oluline on eraldada märkimisväärne osa naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö instrumendist „Globaalne Euroopa“ kolmandate riikide, sealhulgas Keenia kodanikuühiskonna organisatsioonidele abi andmiseks ning rändajate õiguste kaitsmiseks ja järelevalveks; nõuab ELilt selle tagamist, et märkimisväärne osa selle vahendi kaudu toimuvast programmitööst oleks ette nähtud pagulaste inimõiguste ja rahvusvahelise kaitse parandamiseks, eelkõige Keenias;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi inimõiguste eriesindajale, ÜRO peasekretärile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ja ÜRO pagulaste ülemvolinikule, Keenia parlamendi spiikrile, Valitsustevahelisele Arengumetile, Ida-Aafrika Arenguühendusele (IGAD), IGADi liikmesriikide valitsustele, Aafrika Liidule, Üleaaafrikalisele Parlamendile ja AKV-ELi parlamentaarsele ühisassambleele.